بررسی رابطه اجتناب از مالیات و رشد اقتصادی در ایران با رویکرد سرمایههای انسانی

امير جباري

استادیار اقتصاد، دانشگاه زنجان (نویسنده مسئول) amir_jabbari@znu.ac.ir

مهرداد اكبرپور گجلار

دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد، دانشگاه زنجان mehrdad.akbarpour@znu.ac.ir

نرگس مراد خانی

استادیار اقتصاد، دانشگاه زنجان nnmoradkhani@yahoo.com

زينال زينالي

استادیار ریاضی، دانشگاه فنی حرفهای آذربایجان غربی z.zevnali49@gmail.com

عامل اجتناب از مالیات یکی از مؤلفه های مهم و در عین حال مبهم بر رشد اقتصادی است. افزایش اجتناب از مالیات می تواند رشد اقتصادی را با توجه به شرایط اقتصادی کشورهای مختلف تحت تأثیر مثبت و یا منفی قرار دهد. بالا رفتن میزان اجتناب از مالیات از یک سو می تواند با کاهش میزان در آمدهای دولت و کاهش سرمایه گذاری های دولت، رشد اقتصادی را کاهش و از سویی، با افزایش در آمد قابل تصرف و سرمایه شخصی، رشد اقتصادی را افزایش دهد. در کنار این امر، وجود سرمایه های انسانی می تواند تأثیر اجتناب از مالیات و اثرات آن بر رشد اقتصادی را از نظر تئوری پیچیده تر کند. افزایش سرمایه های انسانی از یک سو می تواند با افزایش سرمایه های اجتماعی منجربه کاهش میزان اجتناب از مالیات پیدا و میزان این امر افزایش یابد. به همین دلیل، در پژوهش حاضر اثرات اجتناب از مالیات بر رشد اقتصادی با در نظر گرفتن نقش سرمایه های انسانی و با معرفی الگوی ریاضی، حل و کالیبره کردن آن مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج به دست آمده بیانگر این موضوع است که وجود اجتناب از مالیات در کنار سرمایه انسانی بر رشد اقتصادی در ایران اثر معکوس داشته که با رشد اجتناب از مالیات، رشد اقتصادی نیز کاهش می یابد.

طبقه بندی JEL: O40, C61, J24, H26

واژگان كليدى: رشد اقتصادى، اجتناب از ماليات، كاليبراسيون، سرمايههاى انساني.

[⊕] تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۰/۳

١. مقدمه

بحث اجتناب از مالیات ا موضوع جدیدی است که مطالعات و بررسی های زیادی در این زمینه انجام نشده است و گاهاً و به اشتباه با فرار مالیاتی ٔ یکی درنظر گرفته می شود. منظور از اجتناب مالیاتی، تلاش در جهت کاهش مالیاتهای پرداختی است. اجتناب مالیاتی فر آیندی است که از طریق آن شرکتها اقدام به کاهش پر داختهای ناشی از مالیات بر در آمد به سازمان مالیاتی مي كنند (فروغيي و محمدي (١٣٩٢)). درواقع اجتناب از ماليات، نوعي استفاده از خلأهاي قانونی در قوانین مالیاتی در جهت کاهش میزان مالیات پر داختی است. بهعبارت دیگر، اجتناب از ماليات يك نوع سوءاستفاده رسمي از قوانين مالياتي است اما در مقابل، فرار از پرداخت ماليات یک واژه کلی برای تلاش های افراد حقیقی، شرکت ها و سازمان ها، اتحادیه ها و غیره برای نير داختن ماليات به صورت غير قانوني است. فرار مالياتي يعني مؤدي ماليات به صورت عمدي صورتهای مالی و اطلاعات درست را پنهان کند یا گزارش های مالی را به صورت نادرست به مقام مالیاتی برای کاهش بدهی مالیاتی ارائه نماید (صمدی و تابنده (۱۳۹۲)). به عنوان مثال، اگر بر فعالیتی چون فروش دوچرخه، مالیات بر ارزش افزوده وضع شود. حال اگر فروشندهای بـرای پرداخت مالیات کمتر، دوچرخه کمتری بفروشد، رفتار وی بر پایه اجتناب از مالیات است. اگر همین فروشنده برای یر داخت کمتر مالیات، میزان فروش دوچرخه را کمتر از مقدار واقعی آن به اداره مالبات گزارش کند، رفتار وی فرار از مالیات قلمداد می شود. در ادبیات اقتصادی هر دو واژه معمولاً بهطور مشترك نشاندهنده «عدم رعايت» قانون ماليات هست بااين حال، مهم است که به تجزیه و تحلیل رفتار اجتناب از مالیات، بیشتر به جهت مسائل اقتصادی نه به دلیل مسائل حقوقی و اخلاقی پر داخته شود.

در واقع اجتناب مالیاتی شامل زنجیرهای از فعالیتها و برنامههای استراتژیک کاملاً قانونی و پیش رونده در اخذ معافیت مالیاتی است که منجر به وجود آمدن فضای خاکستری در ارائه

^{1.} Tax Avoidance

^{2.} Tax Evasion

اطلاعات و گزارشهای مالی و مالیاتی به افراد برونسازمانی می گردد (هانلون و هیتزمن ۱، ۲۰۱۰). فعالیتهای اجتناب از پرداخت مالیات به طور متداول به ابزارهای صرفه جویی مالیات که منابع را از دولت به سهامداران انتقال می دهد و بنابراین ارزش بعد از مالیات شرکتها را افزایش می دهد، مربوط می شود.

اجتناب مالیاتی دارای پیامدهای بالقوه مستقیم و غیرمستقیم بسیاری می باشد. کاهش هزینه مالیات و افزایش جریان نقدی و افزایش ثروت سهامداران از جمله پیامدهای مستقیم و کاهش بناهگاههای مالیاتی و احتمال وضع مالیات بیشتر و در نظر گرفتن جرائم مالیاتی و فشار احتمالی دولت برای در نظر گرفتن مالیات بیشتر از این بنگاهها، کاهش مسئولیت اجتماعی شرکتها و به تبع آن کاهش ارزش شرکت از جمله پیامدهای مستقیم فعالیتهای اجتناب مالیاتی می باشند (هانلون و هیتزمن، ۲۰۱۰). علاوه بر این ممکن است جامعه نیز شرکتهایی که رویه متهورانهای در خصوص مالیات دارند را جریمه و تحریم نمایند و عدم مسئولیت پذیری شرکتها برای آن، شهرت منفی به وجود آورد که این موارد نیز از جمله پیامدهای غیرمستقیم فعالیتهای اجتناب مالیاتی می باشند (حسینوف و کلام ۲۰۱۲).

اجتناب مالیاتی دارای ادبیات گستردهای میباشد و توجه زیادی را بهخصوص در سالهای اخیر به خود جلب نموده است به طوری که منجر به اصلاح قانون مالیات ایالات متحده آمریکا در سال ۱۹۸۶ شده است که بزرگ ترین اصلاح قانون مالیات در تاریخ این کشور میباشد. آکسفام آکسفام ۱۹۸۶ شده است که هزینه های اجتناب از مالیات شرکتهای بزرگ در کشورهای درحال توسعه در حدود ۵۰ میلیارد در سال میباشد. همچنین مورفی ۲۰۰۲) تخمین زده است که در سال میباشد. همچنین مورفی ۴۲۰۰۲) تخمین زده است که در سال ۱۹۹۰ میلیارد دلار در آمد مالیات، گمشده و از بین رفته است و شاهد این امر، ۲۰۰۳) بیان استرالیایی در گیر بازار برنامه ریزی جسورانه مالیات شده اند. علاوه بر این، بریت و یت ۲۰۰۳) بیان

^{1.} Hanlon and Heitzman

^{2.} Huseynov and Klamm

^{3.} Oxfam

^{4.} Murphy

^{5.} Braithwaite

می دارد که هرساله تعداد زیادی استراتژی که به دنبال سوءاستفاده از نقصهای موجود در قانون هستند، تهیه و تدوین می شوند؛ بنابراین، اجتناب از مالیات یک مسأله مهم است که شایسته است موردبررسی قرار گیرد.

در ایران نیز مانند سایر کشورها بهموجب قانون تخفیفها و معافیتهای مالیاتی برای برخی صنایع، مناطق و افراد در نظر گرفته شده است. برای مثال به موجب ماده ۱۳۳ قانون مالیاتهای مستقیم فعالیتهای کشاورزی معاف از مالیات می باشند و یا بهموجب ماده ۱۴۵ قانون مالیاتهای مستقیم در آمد مربوط به سود سیردههای بانکی و سود سهام و اوراق مشارکت معاف از مالیات می باشند و یا این که ماده ۲۵ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی مصوب ۱۳۸۸٬۰۹/۰۶ مجلس شورای اسلامی مقرر مینماید که شرکتهایی که ۲۰ درصد سهام شناور آزاد داشته باشند مشمول معافیت مالیاتی ۲۰ درصدی شوند. پیش از این طبق ماده ۱۴۳ قانون مالیاتهای مستقیم مقررشده بود که شرکتهای بورسی مشمول معافیت مالیاتی ۱۰ درصدی می باشند یعنی نرخ مالیات شرکتها غیر بورسی ۲۵ درصد و شرکتهای بورسی ۲۲/۵ درصد می بودند که به موجب مصوبه مجلس که در سال ۱۳۸۸ نرخ مالیات شرکتهایی که بیش از ۲۰ درصد سهام شناور آزاد داشته باشند معادل ۲۰ درصد می باشد. هرچند که هدف این قانون توسعه و گسترش سهام شناور و افزایش نقد شوندگی سهام و همچنین تسهیل در اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی عنوان شده؛ ولیکن باید خاطرنشان کرد که این قانون و کاستی های مربوط به نظارت و سایر قوانین این امکان را برای شركتها فراهم مينمايد كه با مبادلات به ظاهر قانوني سهام، درصد سهام شناور شركت را به حدنصاب رسانده و شرکت مشمول معافیت ماده ۶ قانون توسعه ابزارها و نهادهای مالی شود و نرخ مالیاتی آن به جای ۵/ ۲۲ درصد؛ با نرخ ۲۰ درصد محاسبه و پرداخت شود.

اثرات اجتناب از مالیات بر رشد اقتصادی مبهم است و بسته به شرایط و ماهیت اقتصادی هر کشور می تواند بر رشد اقتصادی اثرات متفاوتی داشته باشد. افزایش اجتناب از مالیات از یک سو می تواند با کاهش در آمدهای مالیاتی کشور، کاهش سرمایه گذاری های دولتی و بالتبع کاهش رشد

اقتصادی شود و یا با افزایش در پس انداز خانوارها و بالتبع آن افزایش در سرمایه گذاریهای خصوصی باعث افزایش رشد اقتصادی شود.

نقش نیروی انسانی و تأثیر گذاری آن در امر تولید مقوله مهمی است که در کنار مقوله اجتناب از مالیات می تواند اثر گذار تر باشد. با افزایش سرمایه های انسانی و بالا رفتن بهره وری عوامل تولید، رشد اقتصادی بالاتر خواهد رفت. افزایش سرمایه های انسانی از یک سو می تواند با افزایش سرمایه های اجتماعی منجر به کاهش میزان اجتناب از مالیات شود و از سوی دیگر می تواند منجر به این امر شود که افراد جامعه روش هایی جدیدی را جهت اجتناب از مالیات پیدا کنند و میزان آن افزایش یابد. ادبیات و مطالعات بسیار کمی به این مقوله پرداخته و بررسی کرده اند که می توان به موارد زیر اشاره نمود:

آتوود و همکاران (۲۰۱۰) به بررسی اجتناب مالیاتی و پایداری سود و ارتباط آنها با جریانهای نقدی پرداختند. یافته ها حاکی از این بود که هرچه تفاوت بین سود حسابداری و سود مشمول مالیات بیشتر باشد، پایداری سود کاهش یافته و سود رابطه ضعیف تری با جریانهای نقدی آینده دارد. به طور کلی آنها چنین نتیجه گیری نمودند که اجتناب مالیاتی منجر به کاهش کیفیت سود می شود. چن و همکاران (۲۰۱۱) در تحقیقی تحت عنوان «اجتناب مالیاتی شرکتها و عدم شفافیت شرکت»، مستقیماً اثرات اجتناب مالیاتی بر روی محیط اطلاعاتی شرکت را بررسی و تعیین کردند و با استفاده از معیارهای چندگانه اجتناب مالیاتی، به این نتیجه رسیدند که بین اجتناب مالیاتی شرکت و عدم شفافیت شرکت ارتباط مثبت وجود دارد. مفهوم هر دو مطالعه فوق این مالیاتی شرکت و عدم شفافیت شرکت این امکان را فراهم می کند که مدیران از سیاستهای شرکت در جهت منافع خود بهره برداری کنند.

بلی لاک و همکاران (۲۰۱۲) ارتباط بین اجتناب مالیاتی، تفاوت بین سود حسابداری و مالیاتی و پایداری سود را موردبررسی قراردادند. هدف آنها از این پژوهش بررسی این موضوع

^{1.} Atwood et al.

^{2.} Chen et al.

^{3.} Blaylock et al.

بود که آیا پایداری سود به منشاء تفاوت سود حسابداری و مالیاتی وابسته است؟ یافته ها حاکی از این بود که هرگاه تفاوت سود حسابداری و سود مالیاتی ناشی از مدیریت سود باشد، پایداری سود و اقسلام تعهدی آن کهش اما اگر ناشی از اجتناب مالیاتی باشد، پایداری سود افزایش می یابد. جسوس و پاندس (۲۰۱۲)، به بررسی رابطه انباشت سرمایه انسانی، اجتناب از مالیات و رشد اقتصادی پرداختند. آن ها بیان کردند که انباشت سرمایه انسانی ممکن است رشد اقتصادی را با افزایش اجتناب از مالیات و کاهش نرخ مؤثر مالیات و سرمایه گذاری عمومی مولد تحت تأثیر منفی قرار دهد. آن ها اقدام به تحلیل چگونگی بازخورد درون زا بین انباشت سرمایه انسانی و اجتناب از مالیات و اثر آن بر رشد اقتصادی و پویایی اقتصاد کلان پرداختند. یافته های آن ها نشان می دهد که این تعامل دارای رشد اقتصادی قابل توجه و آثار رفاهی زیادی می باشد.

گوئنتر و همکاران (۲۰۱۴) در پژوهشی با عنوان اجتناب مالیاتی و ریسک شرکت، به بررسی این موضوع پرداختند که آیا فعالیتهای مالیاتی شرکتها بر ریسک شرکت تأثیر داشته و تا چه حد بیانگر ریسک کلی شرکت است. نتایج آنها نشان داد که ریسک مالیاتی (نوسان نرخ مؤثر مالیاتی) رابطه مستقیمی با ریسک شرکت در آینده دارد.گو و همکاران (۲۰۱۶) تأثیر اجتناب مالیاتی بر هزینه حقوق صاحبان شرکتها را بررسی نمودند. در این تحقیق از سه سنجه سود حسابداری مشمول مالیات، تفاوت دفتری مالیات و نرخ مؤثر مالیاتی به عنوان شاخصهای اندازه گیری اجتناب مالیاتی استفاده گردید. نتایج تحقیق نشان داد که بین اجتناب مالیاتی و هزینه حقوق صاحبان سهام شرکتها رابطه منفی معناداری وجود دارد. همچنین آنها دریافتند که در شرکتهایی با نظارت خارجی بهتر و نیز شرکتهای با کیفیت اطلاعات حسابداری بالاتر، این رابطه قوی تر است.

پورحیدری و همکاران (۱۳۹۲) به بررسی تأثیر اجتناب از پرداخت مالیات بر شفافیت گزارشگری مالی طی سالهای ۱۳۸۹-۱۳۸۰ پرداختند. نتایج تحقیق آنها نشان داد که فعالیتهای

^{1.} Jesus and Pandes

^{2.} Guenther et al.

^{3.} Goh et al.

برنامه ریزی مالیاتی، شفافیت گزار شگری مالی را کاهش می دهد. فروغی و محمدی (۱۳۹۲) در پژوهشی به بررسی رابطه بین اجتناب مالیاتی و ارزش و سطح نگهداشت وجه نقد در بازه زمانی پژوهشی به بررسی رابطه بین نتیجه گیری نمودند که اجتناب مالیاتی بر سطح نگهداشت وجه نقد و همچنین ارزش وجه نقد نگهداری شده تأثیر منفی دارد. محمودی (۱۳۹۳) در پژوهشی به بررسی تأثیر اجتناب مالیاتی و پایداری سود در شرکتهای تولیدی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی ۱۳۹۱–۱۳۸۱ پرداخت. نتایج بیانگر این بود که بین اجتناب مالیاتی و پایداری وجود دارد. به عبارت دیگر، بین اختلاف دائمی مالیات، اجتناب مالیاتی از طریق نرخ مؤثر مالیات نقدی، اجتناب مالیاتی از طریق نرخ مؤثر مالیات نقدی بلندمدت، اجتناب مالیاتی از طریق نرخ مؤثر مالیات تعهدی و اجتناب مالیاتی از طریق نرخ مؤثر مالیات تعهدی و اجتناب مالیاتی از طریق نرخ مؤثر مالیات تعهدی و اجتناب مالیاتی از طریق نرخ مؤثر مالیات تعهدی بلندمدت، اجتناب مالیاتی با پایداری سود رابطه مستقیم و معناداری وجود دارد.

فتحعلیان (۱۳۹۳) در مطالعه ای به بررسی این موضوع پرداخت که آیا یکنواختی نرخ مالیات شرکت، مطالعاتی در خصوص پیش بینی پذیری سود آتی و اجزای آن فراهم می کند. نتایج پژوهش او با استفاده از الگوی رگرسیونی لجستیک (نمایی) مک گوایر احاکی از این بود که رابطه معنی داری بین قابلیت بینی پیش سود آتی و یکنواختی نرخ مالیات پرداختی در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران وجود دارد. غلامی کیا و فقیه (۱۳۹۶) در مطالعه ای با عنوان تأثیر اجتناب مالیاتی بر قدرت پیش بینی سود (مطالعه موردی شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران) پرداختند و به این نتیجه رسیدند که میزان اجتناب مالیاتی بر قدرت پیش بینی سود تأثیر منفی و معنادار دارد. به بیان دیگر، اگرچه نتایج نشان داد اجتناب مالیاتی، افزاینده جریانهای نقدی دوره بعد بوده اما این فعالیت مدیران منجر به کاهش قدرت سود برای پیش بینی جریانهای نقدی آتی می شود.

بازنگری و مرور مطالعات نشان میدهد نه تنها پژوهشی که بهطور مستقیم تأثیر اجتناب مالیاتی بر رشد اقتصادی را مورد بررسی قرار دهد، وجود ندارد بلکه هیچ پژوهشی در زمینه اثرات

^{1.} Macguire

اجتناب از مالیات بر متغیرهای کلان اقتصادی در داخل صورت نگرفته است. به همین دلیل در پژوهش حاضر اثرات اجتناب از مالیات و بر رشد اقتصادی با در نظر گرفتن نقش سرمایههای انسانی موردبررسی قرار گرفته است. این تحقیق در چهار بخش تنظیم شده است بعد بخش مقدمه، بخش دوم، مبانی و روش پژوهش تبیین شده است، در بخش سوم الگوی موردنظر کالیبره و بخش آخر به بیان نتایج و ارائه پیشنهادات می پردازد.

۲. مبانی نظری

مبانی تحقیق و الگوی اولیه بر گرفته از الگوی فریر – سرین و مارتی ((7017)) و اسلم رود (7017) می باشد که برای کالیبراسیون این الگو برای اقتصاد ایران بسط و برنامه نویسی شده است. در این مدل یک افق زمانی بی نهایت، زمان پیوسته، مدل رشد درون زا با انباشت سرمایه خصوصی و سرمایه عمومی در نظر گرفته می شود. به طور خاص، یک بخش از مدل رشد را با سرمایه گذاری دولتی که توسط بارو (1990) معرفی شده است، بسط داده می شود. امکان بررسی و دو تعدیل اصلی در این الگو وجود دارد: اول، به جای توجه به هزینه های عمومی، سرمایه های عمومی در نظر گرفته می شود (فوتا گمی و همکاران (1990)) دوم، فرض می شود نرخ مؤثر مالیاتی با توجه به اجتناب از مالیات به صورت درون زا می باشد.

در این فضا، اقتصاد متشکل از بنگاههای رقابتی و خانوار نوعی و دولت میباشد. فرض می شود که اقتصاد با استفاده از یک تابع تولید که سرمایه خصوصی و عمومی به عنوان نهاده های آن می باشد، به صورت منحصر به فرد عمل می کند. در این مدل تعریف گسترده ای از سرمایه های خصوصی شامل سرمایه فیزیکی و انسانی در نظر گرفته می شود. برای این کار یک تابع تولید کاپ داگلاس در نظر گرفته می شود به طوری که تابع تولید به صورت زیر تعریف می شود:

$$y_t = Ah_t^{\beta} g_t^{1-\beta} \tag{1}$$

^{1.} Freire-Serén & Martí

^{2.} Slemrod

^{3.} Barro

^{4.} Futagami et al.

در رابطه فوق A بیانگر ضریب ثابت بهرهوری کل عوامل تولید، h_i بیانگر سهم سرانه سرمایه انسانی و g_i نشاندهنده سهم سرانه سرمایه اجتماعی میباشد. در این اقتصاد، شرکتهای رقابتی دقیقاً با سود مثبت عمل می کنند. همچنین می توان سود را به عنوان بازده یک نهاده ثابت در نظر گرفت. به عنوان مثال، می توان در نظر گرفت که تابع تولید با استفاده از نیروی کار به عنوان یک نهاده که به صورت برون زا توسط خانوار تأمین می شود، عمل می کند (منکیو و همکاران (۱۹۹۲)). سود در این اقتصاد به صورت زیر تعریف می شود:

$$\pi_t = (1 - \beta) A h_t^{\beta} g_t^{1 - \beta} \tag{Y}$$

حداکثر سازی سود نشان می دهد که دستمزد سرمایه انسانی برابر بهره وری نهایی آن است که در این صورت تابع دستمزد نیروی کار به صورت زیر در نظر گرفته می شود:

$$w_t = \beta A h_t^{\beta - 1} g_t^{1 - \beta} \tag{(7)}$$

محصول تولید شده (y_t) می تواند یا برای مصرف (c_t) ، ایجاد سرمایه انسانی جدید و یا سرمایه گذاری عمومی استفاده شود. از این رو، سهم سرمایه انسانی به همان اندازه رشد می کند که در این صورت برابر خواهد بود:

$$\dot{h}_t = h_t - c_t - I_t - \delta h_t \tag{\mathfrak{F}}$$

که در این رابطه h_t نشاندهنده موجودی نهایی سرمایه انسانی و h_t بیانگر سهم سرانه سرمایه انسانی و I_t نشانگر سرمایه گذاری صورت گرفته و I_t بیانگر مصرف و δ نرخ استهلاک سرمایههای انسانی می باشد.

رجحانهای این خانوار نوعی در طول عمر خود با فرمول زیر نشان داده می شود:

$$u_t = \int_0^\infty \left(\frac{c_t^{1-\sigma} - 1}{1-\sigma}\right) e^{-\rho t} dt \tag{(2)}$$

نرخ ثابت رجحان زمانی است و $\sigma>0$ نشان دهنده معکوس کشش ثابت جانشینی بین دورهای می باشد.

^{1.} Mankiw et al.

در این الگو، خانوارها اندوخته خود را که ناشی از سرمایههای خصوصی آنها میباشد را در اختیار بنگاهها قرار میدهند و همچنین، خانوارها مالک بنگاهها نیز هستند. خانوارها درآمد خود را پس از کسر مالیات، صرف مصرف و سرمایه گذاری در سرمایههای انسانی میکنند.

با توجه به نظریه اسلم رود (۲۰۰۱) خانوار می تواند به وسیله اجتناب از مالیات m_t در آمـد خـود را به میزان ψ افزایش دهد که در این صورت خواهیم داشت:

$$\psi_t = \left(\frac{1}{2b}\right) \left(\frac{\tau m_t}{w_t h_t + \pi_t}\right) \vartheta m_t e^{\frac{\bar{y}_t}{h_t}} \tag{9}$$

که در آن b متعلق به (0,1) تعیین کننده شدت اجتناب از مالیات می باشد τ متعلق به (0,1) نرخ قانونی مالیات بر در آمد کل و θ متعلق به (0,1) بیانگر نسبت در آمدهای نفتی به تولید ناخالص داخلی و \overline{y}_t تولید متوسط در اقتصاد می باشد.

به منظور به دست آوردن اثرات رشد بر فرصتهای اجتناب از مالیات، فرض می شود که هزینه منفی ناشی از اجتناب مالیاتی، وابسته به نسبت سرمایه انسانی به تولید متوسط است. با توجه به سطح معینی از سرمایه انسانی، توسعه اقتصادی باعث می شود عمل اجتناب پرهزینه تر باشد زیرا، منابع در آمد و نظام مالیاتی پیچیده تر می شوند. با این حال، اثر رشد نسبتاً با افزایش در موجودی سرمایه انسانی جبران می شود. انباشت سرمایه انسانی توانایی مالیات دهندگان را برای مقابله با پیچیدگی فوق الذکر افزایش می دهد. مشاهده می شود که با نرمال سازی اثرات توسعه توسط سرمایه انسانی، اثرات رشد پایدار بر اجتناب از مالیات را حذف کرد. بدون این نرمال سازی، سطح اجتناب از مالیات به عنوان یک محصول از در آمد کل به دست خواهد آمد که به سمت بی نهایت میل می کند. به عبارت دیگر، این فرض باعث می شود از وجود یک مسیر رشد متوازن اکه در طول آن محصول تولید شده با یک نرخ رشد ثابت رشد می کند، مطمئن شد. با توجه با تمام این فرضیات، محدودیت بودجه خانوار به صورت زیر تعریف می شود:

$$w_t h_t + \pi_t - \tau(w_t h_t + \pi_t - m_t) = c_t + \dot{h}_t + \delta h_t + \psi_t$$
 (Y)

^{1.} Balanced Growth Path

هدف خانوار، به حداکثر رساندن مطلوبیت خود با توجه به میزان $\left\{m_t, c_t\right\}$ و همچنین معادله (۶) و (۷) میباشد. شرط مرتبه اول این مسأله حداکثر رساندن مطلوبیت خانوار و با جای گذاری در شرایط تعادلی ساز گار یعنی $y_t = \overline{y}_t = w_t h_t + \pi_t$ مسیر بهینه خانوار به دست می آید. از این طریق، حجم اجتناب از مالیات و نرخ رشد مصرف به صورت زیر استخراج می شود:

$$m_t = b\omega y_t e^{\frac{-y_t}{h_t}} \tag{(A)}$$

که ω متعلق به (\cdot,\cdot) نشان دهنده نسبت در آمدهای مالیاتی به تولید ناخالص داخلی می باشد. نرخ رشد مصرف نیز به صورت زیر می باشد:

$$\frac{\dot{c}_t}{c_t} = \frac{1}{\sigma} \left\{ (1 - \tau) w_t - \frac{\partial \psi_t}{\partial h_t} - \rho - \delta \right\} \tag{4}$$

همراه با محدودیت بودجه خانوار (۷)، هزینه اجتناب (۶) و شرایط ترنسورسالیتی جهت خارج کردن خانوار از شرایط بازی یونزی کو محدود کردن دوره زمانی برابر خواهد بود با:

$$\lim_{n\to\infty} e^{-\rho t} c_t^{-\sigma} h_t = 0 \tag{1.}$$

معادله (Λ) نشان می دهد که اجتناب نسبی از مالیات $\frac{m_t}{y_t}$ در تعادل به طور مثبت به نسبت سرمایه انسانی – تولید بستگی دارد.

نرخ قانونی مالیات τ به طور غیر مستقیم سطح تعادلی اجتناب از مالیات را به وسیله میانگین های این اثرات بر تولید y_t و موجودی سرمایه انسانی h_t تعیین می کند. با استفاده از معادله (۸)، نرخ تعادلی اجتناب از مالیات به صورت رابطه (۱۱) خواهد بود:

$$\varphi_t \equiv \frac{\tau m_{t-\psi_t}}{\tau y_t} = b\omega (1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta)e^{\frac{-y_t}{h_t}}$$
(11)

آنچه مسلم است φ_t در $(\cdot,1)$ قرار می گیرد. با توجه به نرخ مالیات τ که توسط دولت تعیین می شود، خانوارها با نرخ مالیات مؤثر $\tau(1-\varphi_t)$ مواجه خواهند بود. این نرخ مؤثر مالیات درونزا و نتیجه این است که خانوارها مصمم می شوند هر چه بیشتر به سمت اجتناب از مالیات بروند.

^{1.} Transversality Conditions

^{2.} Ponzi Game

با توجه به مفروضات مدل، توانایی اجتناب از مالیات بستگی به نسبت سرمایه انسانی – تولید در تعادل دارد. معادله (۹) نرخ رشد مصرف را نشان می دهد که تخصیص زمانی بین مصرف و سرمایه گذاری را تعیین می کند. معمولاً، این شرایط برابر با بازده یک واحد تولید از سرمایه گذاری و رشد مطلوبیت نهایی ناشی از افزایش مصرف یک واحد اضافی این کالا خواهد بود. در اقتصاد فرض شده، بازده نهایی سرمایه گذاری در سرمایه انسانی به اجتناب از مالیات بستگی دارد. به عبارت دقیق تر، با استفاده از معادله (۱۱) می توان معادله (۹) را بر حسب نرخ اجتناب بازنویسی کرد که در نتیجه:

$$\frac{\dot{c}_t}{c_t} = \left(\frac{1}{\sigma}\right) \left\{ [1 - \tau(1 - \varphi_t)] w_t + \tau \left(\frac{\partial \varphi_t}{\partial h_t}\right) (w_t h_t + \pi_t) - \rho - \delta \right\}$$

مشاهده می شود که بازده نهایی ناشی از سرمایه گذاری در سرمایه انسانی دو جزء دارد. جزء اول که بازده بازار را توسط اثر نرخ دستمزد n پس از مالیات مؤثر را نشان می دهد:

$$[1 - \tau(1 - \varphi_t)]w_t \tag{1Y}$$

جزء دوم نیز برابر است با:

$$\tau \left(\frac{\partial \varphi_t}{\partial h_t}\right) (w_t h_t + \pi_t) \tag{17}$$

این جزء این واقعیت را نشان می دهد که سرمایه گذاری در سرمایه های انسانی اجتناب از مالیات را نیز افزایش می دهد و درنتیجه نرخ مؤثر مالیاتی کاهش و در آمد قابل تصرف افزایش می یابد.

دولت در این اقتصاد تنها سرمایههای عمومی مولد برای بنگاهها را فراهم می کنید. این دولت سرمایه گذاری عمومی را با استفاده از یک سطح مالیات بر در آمید تأمین مالی می کنید. فرض می شود که این مداخله عمومی منوط به بودجه متوازن باشد. در این اقتصاد، در آمد مالیاتی و ابسته به نرخ قانونی مالیات au و اجتناب از مالیات m_t می باشد.

دولت سرمایه گذاری عمومی را با استفاده از وضع مالیات بر در آمد بر عهده می گیرد. آنچه مشخص است در آمد مالیاتی جهت انجام سرمایه گذاری های عمومی و ابسته به نرخ مالیات و حجم اجتناب از مالیات خواهد بود. در این صورت سرمایه گذاری های دولتی برابر خواهد بود با:

$$I_t = \tau(y_t - m_t) = \tau y_t (1 - \varphi_t) \tag{14}$$

درنهایت، رشد سرمایه عمومی به صورت زیر می باشد (سرن و مارتی (۲۰۱۳)):

$$\dot{g}_t = I_t - \eta g_t \tag{10}$$

که در آن η نرخ استهلاک سرمایههای عمومی در (0,1) است.

با توجه به موجودی اولیه سرمایه انسانی h_0 و سرمایه عمومی g_0 ، سیاستهای مالی τ و با توجه به مقادیر مقادیر $\left\{c_t c_t m_t c_t c_t c_t m_t c_t \right\}$ که مورد نیاز می باشند و همچنین معادلاتی که معرفی شدند، نرخ رشد تعادلی سرمایه های انسانی، سرمایه های عمومی و مصرف برابر است با:

$$\frac{\dot{h}_t}{h_t} = A \left(\frac{h_t}{g_t} \right)^{\beta - 1} \left[1 - \tau \left(1 - b\omega (1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta) e^{-A \left(\frac{h_t}{g_t} \right)^{\beta - 1}} \right) \right] - \frac{c_t}{h_t} - \delta$$
 (19)

$$\frac{\dot{g}_{t}}{g_{t}} = \tau \left(1 - b\omega \left(1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta \right) e^{-A\left(\frac{h_{t}}{g_{t}}\right)^{\beta - 1}} \right) A\left(\frac{h_{t}}{g_{t}}\right)^{\beta} - \eta \tag{1Y}$$

$$\frac{\dot{c}_{t}}{c_{t}} =$$

$$\frac{c_{t}}{\left(\frac{1}{\sigma}\right)} \left\{ \beta \left[1 - \tau \left(1 - b\omega \left(1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta \right) e^{-A\left(\frac{h_{t}}{g_{t}}\right)^{\beta-1}} \right) \right] A \left(\frac{h_{t}}{g_{t}}\right)^{\beta-1} + \tau b\omega \left(1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta \right) e^{-A\left(\frac{h_{t}}{g_{t}}\right)^{\beta-1}} A^{2} \left(\frac{h_{t}}{g_{t}}\right)^{2(\beta-1)} - \rho - \delta \right\}$$

$$(1A)$$

اقتصاد معرفی شده، نشان دهنده مسیر رشد تعادلی متوازن می باشد که در آن موجودی سرمایه انسانی، مصرف، اجتناب از مالیات و موجودی سرمایه های عمومی با یک نرخ ثابت و مشخص با نماد γ رشد می کند. در حالی که نرخ دستمزد سرمایه انسانی و نسبت تولید به سرمایه انسانی ثابت باقی می ماند. برای ادامه تجزیه و تحلیل ها، نسبت کل $x_t = \frac{c_t}{h_t}$ و $z_t = \frac{h_t}{g_t}$ در نظر گرفته می شود که در مسیر رشد تعادلی متوازن ثابت خواهد بود.

با استفاده از معادلات (۱۶) و (۱۷) و ترکیب آنها مسیر تعادلی بهینه اول با عنوان معادله وضعیت به صورت فرمول (۱۹) دست خواهد آمد:

$$\frac{\dot{z}_t}{Z_t} = \left[1 - \tau \left(1 - b\omega (1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta)e^{-Az^{\beta-1}}\right)(1 + Z_t)\right]Az_t^{\beta-1} - x_t + \eta - \delta \tag{14}$$

^{1.} Seren and Marti

و با ترکیب معادلات (۱۶) و (۱۸) مسیر بهینه تعادلی دوم با عنوان معادله کنترل به صورت فرمول (۲۰) به دست خواهد آمد.

$$\begin{split} \frac{\dot{x}_t}{x_t} &= \\ \left(\frac{AZ^{\beta-1}}{\sigma}\right) \left\{ (\beta - \sigma) \left[1 - \tau \left(1 - b\omega (1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta) e^{-A\left(\frac{h_t}{g_t}\right)^{\beta-1}} \right) \right] + \tau b\omega (1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta) e^{-Az_t^{\beta-1}} Az_t^{\beta-1} \right\} - x_t - \frac{\delta(1-\sigma) + \rho}{\sigma} \end{split} \tag{Y.}$$

٣. كاليبراسيون الكوى تدوين شده

در کالیبره کردن الگوهای بهینه یابی، مقدار عددی پارامترها به صورت داده شده و برون زا وارد الگو می شود و هدف محقق به دست آوردن مسیر بهینه متغیرهاست. معمولاً روش کار در کالیبره سازی بدین صورت است که ابتدا پارامترهای الگو به صورت داده شده وارد الگو می شوند اما در تخمین الگوهای اقتصادسنجی با استفاده از اطلاعات آماری متغیرها به بر آورد پارامترهای الگو برداخته می شود. از متغیرهای الگو بهعنوان مقادیر برون زا و داده شده برای بر آورد پارامترهای الگو استفاده می شود. هرچند نحوه کالیبره کردن الگوهای خرد و کلان اقتصادی اندکی باهم تفاوت دارند، اما در ادبیات اقتصادی چند عمل ساده برای انجام آن لازم است. «انتخاب الگو» «مشخص نمودن هدف کالیبره کردن (چه چیزی کالیبره شود و با چه هدفی)» «انتخاب شکل تبعی توابع» و درنهایت «استفاده از پارامترهای تخمین شده توسط دیگران یا خود محقق» به ترتیب ۴ مرحله انجام کلیبره کردن الگوهای اقتصادی می باشند. (داو کینز و همکاران ۲۰۰۱). برای کالیبره کردن الگوهای اقتصادی می باشند. (داو کینز و همکاران ۲۰۰۱). برای ریاضی طراحی شده جهت به دست آوردن مسیر بهینه رشد اقتصادی با توجه به تغییرات شدت کالیبره از مقادی تو بارامتر از اقتصاد ایران نیاز است که به دلیل عدم محاسبه این پارامترها برای اقتصاد ایران در داخل کشور برای اقتصاد ایران به ده با استفاده از مطالعات معتبر صورت گرفته اقتصاد ایران در داخل کشور برای اقتصاد ایران به دست آماده است.

^{1.} Dawkins et al.

پارامترهای موردنیاز عبارتاند از: ثابت بهرهوری عوامل تولید (A)، کشش تولیدی سرمایه (β)، نرخ استهلاک سرمایههای انسانی (δ)، نرخ استهلاک سرمایههای عمومی (α)، نرخ ثابت رجحانهای زمانی (α)، معکوس موقتی کشش جانشینی (α)، نرخ مالیات قانونی از کل در آمد (α) و نسبت و شدت اجتناب از مالیات (α)، نسبت در آمدهای مالیاتی به تولید ناخالص داخلی (α) و نسبت در آمدهای نفتی به تولید ناخالص داخلی (α). پارامترهای مورداستفاده و نحوه کالیبره کردن آنها در جدول (α) آورده شده است:

| میزان پارامترهای کالیبره شده براساس مطالعات مختلف در ایران |
|--|
|--|

| مقدار عددی | معيار كاليبره كردن | علامت اختصاري | نام پارامتر |
|------------|--------------------------|--------------------|--|
| •/•٢ | مطالعه دشتبان فاروجى | A | ثابت بهرهوری عوامل تولید |
| ٠/١٩ | مطالعه عسكرى | β | کشش تولیدی سرمایه |
| •/٧۴٩ | مطالعه سعدوندى | δ | نرخ استهلاک سرمایههای انسانی |
| •/• 47 | مطالعه شاهمرادي | η | نرخ استهلاک سرمایههای عمومی |
| •/•1 | مطالعه دينمحمدي | ρ | نرخ ثابت رجحانهای زمانی |
| 1/671 | مطالعه توكليان | σ | معکوس موقتی کشش جانشینی |
| ٠/٢ | سازمان امور مالياتى كشور | τ | نرخ مالیات قانونی از کل درامد |
| ۰/٠۵٣٩ | مطالعه حقيقت | b | شدت اجتناب از مالیات |
| •/• ٧٢ | يافتههاى تحقيق | ω | نسبت درآمدهای مالیاتی به تولید ناخالص داخلی |
| •/١١ | يافتههاى تحقيق | كاه علوه والشاني و | نسبت درآمدهای نفتی به تولید ناخالص داخلی |

ماخذ: يافتههاي تحقيق

باید توجه داشت که پارامترهای مورد نظر با توجه به شرایط اقتصاد ایران در نظر گرفته شده اند و در بردارنده حقایق اقتصاد کشور میباشد و به نوعی بیانگر وضعیت اقتصادی کشور بوده و نشات گرفته از اقتصاد نفتی ایران و اثرات وابستگی اقتصاد ایران به در آمدهای نفتی در این مقادیر و الگو متبلور می شود. لذا الگوی طراحی شده متناسب با اقتصاد نفتی و در قالب اقتصاد ایران تبیین می شود.

ابتدا باید فرم توابع مطلوبیت، تولید، مقادیر بهینه متغیرهای مربوطه نظیر متغیر کنترل و وضعیت را معین و سپس به کالیبره کردن مدل اقدام کرد. فرم توابع به همراه متغیرهای مذکور در جدول زیر آورده شده است.

جدول ۲. جمع بندی فرمولهای اولیه و مسیر بهینه محاسبه شده

| توابع | |
|--|--------------------------|
| $u_t = \int_0^\infty \left(\frac{c_t^{1-\sigma} - 1}{1 - \sigma}\right) e^{-\rho t} dt$ | تابع مطلوبيت |
| $y_t = Ah_t^{\beta} g_t^{1-\beta}$ | تابع توليد |
| $w_t = \beta A h_t^{\beta - 1} g_t^{1 - \beta}$ | دستمزد نیرو <i>ی</i> کار |
| $\pi_t = (1 - \beta) A h_t^{\beta} g_t^{1 - \beta}$ | سود |
| $\dot{h}_t = h_t - c_t - I_t - \delta h_t$ | نرخ رشد سرمایههای انسانی |
| $\psi_t = \left(\frac{1}{2h}\right) \left(\frac{\tau m_t}{w_t h_t + \pi_t}\right) \vartheta m_t e^{\frac{\bar{y}_t}{h_t}}$ | درآمدی که شامل مالیات |
| $(2b)(w_th_t + \pi_t)$ | مىشود |
| $w_t h_t + \pi_t - \tau(w_t h_t + \pi_t - m_t) = c_t + \dot{h}_t + \delta h_t + \psi_t$ | محدوديت بودجه خانوار |
| $\frac{\dot{x}_t}{x_t} = \left(\frac{AZ^{\beta-1}}{\sigma}\right) \left\{ (\beta - \sigma) \left[1 \right] \right\}$ | |
| $-\tau \left(1 - b\omega (1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta)e^{-A\left(\frac{h_t}{g_t}\right)^{\beta-1}}\right)\right]$ | |
| | معادله كنترل |
| $+ \tau b\omega (1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta)e^{-Az_t^{\beta-1}}Az_t^{\beta-1} \Big\} - x_t$ | مرن عدرن |
| $-\frac{\delta(1-\sigma)+\rho}{}$ | |
| σ | |
| $\frac{\dot{z}_t}{z_t} = \left[1 - \tau \left(1 - b\omega \left(1 - \frac{1}{2}\omega\vartheta\right)e^{-Az^{\beta-1}}\right)\left(1 + \frac{1}{2}\omega\vartheta\right)\right]$ | معادله وضعيت |
| $Z_t)\Big]Az_t^{\beta-1}-x_t+\eta-\delta$ | |

ماخذ: يافتههاي تحقيق

۱-۳. مسیر بهینه رشد پایدار اقتصادی با توجه به تغییرات نرخ مالیات

با معین بودن پارامترهای موردنیاز مسیر بهینه رشد پایدار و یکنواخت اقتصادی ا با توجه به مقادیر متفاوت نرخ مالیات و شدت اجتناب از مالیات و ثابت ماندن سایر پارامتر به صورت نمودار (۱) خواهد بود:



نمودار ۱. مسیر بهینه رشد پایدار با توجه به تغییرات شدت اجتناب از مالیات و ثابت بودن سایر پارامترها

با توجه به نمودار (۱) آنچه مشخص است هرچه که نرخ شدت اجتناب از مالیات بالا می رود، نرخ رشد پایدار اقتصادی کاهش می یابد؛ ولی این کاهش نیز دارای نوساناتی می باشد. با توجه به نمودار (۱) و با در نظر گرفتن این که نرخ مالیات برابر با ۰٬۰۱۱ در بازه (۰٬۰/۱) با افزایش در میزان شدت اجتناب از مالیات، رشد پایدار کاهش می یابد ولی میزان این کاهش چندان زیاد نیست و شیب کمی دارد ولی بعد از سطح ۱٬۰۱۱ زشدت اجتناب، رشد پایدار با شیب و میزان زیادی شروع به کاهش می کند و نمودار (۱) بعدازاین سطح به صورت اکیداً نزولی در می آید همچنین در نرخهای بالاتر نرخ مالیات، میزان کاهش رشد اقتصادی ناشی از افزایش شدت اجتناب از مالیات سرعت بیشتری خواهد داشت. به عبارت دیگر آنچه مشخص است رشد اقتصادی و شدت اجتناب از مالیات، از مالیات دارای رابطه ی معکوس با یکدیگر بوده و در ایران با افزایش در نرخ اجتناب از مالیات،

^{1.} Steady-State Economy Growth

رشد اقتصادی کاهش می یابد. البته این کاهش در نرخ مالیات تا یک آستانه از نرخ شدت اجتناب از مالیات اندک است ولی بعدازاین سطح آستانه، میزان کاهش در نرخ رشد پایدار اقتصادی شدت بیشتری پیدا کرده و هرچه میزان نرخ مالیات بالاتر باشد میزان کاهش رشد پایدار اقتصادی بیشتر خواهد بود.

از موارد فوق می توان استنباط کرد که در اقتصاد ایران با بالاتر رفتن اجتناب از مالیات و کاهش در آمدهای دولتی سرمایه گذاری های جدید در بخش های مختلف اقتصادی صورت نمی گیرد و این امر منجر به کاهش رشد اقتصادی می شود.

۳-۲. مسیر بهینه تغییرات شدت اجتناب از مالیات با توجه به تغییرات کشش سرمایههای عمومی

واضح است که سهم سرمایه عمومی در تولید، بخش مهمی است که به وسیله آن می توان رابطه بین اجتناب، انباشت سرمایه انسانی و رشد اقتصادی در ایران را توضیح داد. در این بخش، تحلیل هایی در مورد حساسیت به کشش سرمایه های عمومی $(1-\beta)$ انجام گرفته است. آنچه باید در ابتدا مدنظر قرار گیرد مفهوم سرمایه های عمومی می باشد. سرمایه های عمومی نشان دهنده در دسترس بودن زیر ساخت های اقتصادی و کشش سرمایه های عمومی بیانگر میزان حساسیت اقشار مختلف جامعه به این سرمایه ها می باشد.

با توجه به شبیه سازی های صورت گرفته و با توجه به نمودار (۲) مشخص است که با افزایش در کشش سرمایه های عمومی با ثابت ماندن نرخ رشد پایدار اقتصادی، شدت اجتناب از مالیات شروع به کاهش می کند و با افزایش هر چه بیشتر کشش سرمایه های عمومی، میزان کاهش اجتناب از مالیات نیز بیشتر شده و نرخ کاهشی آن نیز بالاتر خواهد بود.

با توجه به یافته های تحقیق مشخص است با بالاتر رفتن کشش سرمایه های عمومی و افزایش حساسیت در بین مردم، افراد جامعه با درک این مورد که سرمایه گذاری در زیرساخت های اقتصادی توسط دولت صورت می گیرد و دولت نیازمند منابع و درآمدهای بیشتر جهت این

سرمایه گذاری ها می باشد، اجتناب از مالیات را کاهش داده و به این طریق منابع لازم جهت سرمایه گذاری در سرمایه های عمومی را برای دولت فراهم می کنند.



نمودار ۲. مسیر بهینه تغییرات شدت اجتناب از مالیات با توجه به تغییرات کشش سرمایههای عمومی جهت ثابت ماندن نرخ رشد یایدار اقتصادی

٣-٣. مسير بهينه هزينه رفاهي دولت

این بخش تعدیل پویا از عدم تعادل بین سرمایه انسانی و عمومی و این که چگونه این تعدیل به شدت اجتناب از مالیات بستگی دارد را موردبررسی قرار می دهد. به ویژه، پاسخ پویای اقتصاد به شوک منفی بر موجودی سرمایه انسانی و تغییرات نرخ اسمی مالیات را نیز موردمطالعه قرار می دهد. فرض می شود که اقتصاد در ابتدا در مسیر بهینه تعادلی متوازن اولیه قرار دارد. در این مسیر، شوک منفی ناشی از کاهش ۱۵ درصدی سرمایه های انسانی به آن تحمیل می شود که با تعدیل مسیر بهینه تعادلی، مسیر بهینه تعادلی جدید مشخص می شود.

برای نشان دادن اثرات شدت اجتناب از مالیات به عکس العمل پویای اقتصاد، هزینه های رفاهی برای دولت محاسبه می شود. برای این امر فرض می شود هزینه رفاهی، به وسیله در صد

افزایش در مصرفی که خانوارها باید برای جبران ناشی از شوک دریافت کنند تا مطلوبیت آنها به حالت قبل بازگردد، محاسبه می شود (لوکاس ۱۹۸۷).

برای محاسبه هزینه های رفاهی ناشی از کاهش سرمایه های انسانی از فرمول زیر استفاده می شود (سرن و مارتی، ۲۰۱۳):

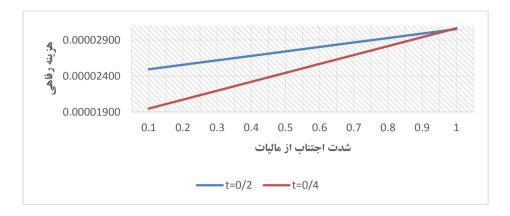
$$\int_0^\infty \left[\frac{c \left(z^* \cdot \theta_0\right) - 1}{1 - \sigma} \right] e^{\rho t} \, dt = \int_0^\infty \left[\frac{c \left(z_t \cdot \theta_1\right) (1 + \lambda) - 1}{1 - \sigma} \right] e^{\rho t} dt$$

در ایس فرمول z^* نشان دهنده مقدار بهینه متغیر وضعیت و θ_0 نشان دهنده پارامترهای پایه و معرفی شده برای اقتصاد ایران می باشد. از سوی دیگر فرمول z_t بیانگر مسیر بهینه اول و θ_1 نشانگر همان میزان اولیه پارامترها با ایس تفاوت که میزان سرمایه های انسانی کاهش یافته است و α نشان دهنده میزان مصرفی که خانوارها باید برای ثابت ماندن مطلوبیت خود باید دریافت کنند یا همان هزینه رفاهی می باشد.

با کاهش ۱۵ درصدی سرمایه انسانی و تغییرات اجتناب از مالیات و ثابت بودن سایر پارامترها براساس نمودار (۳)، با افزایش هر چه بیشتر اجتناب از مالیات، هزینه رفاهی دولت نیز با شدت بیشتری افزایش می یابد. با توجه به این که سیاست دولت در قبال وارد شدن شوک منفی به اقتصاد، ثابت نگهداشتن مطلوبیت خانوارها نسبت به دوره قبل می باشد، در صورت ایجاد این شوک و همچنین رشد اجتناب از مالیات، هزینه رفاهی دولت نیز افزایش می یابد.

دلیل این امر می تواند این مورد باشد که با افزایش اجتناب از مالیات و کاهش در آمدهای دولتی توانایی دولت برای مقابله با شوکهای منفی ایجادشده کاهش یافته و هزینه های رفاهی آن به دلیل فشار برای تأمین منابع افزایش می یابد.

^{1.} Lucas



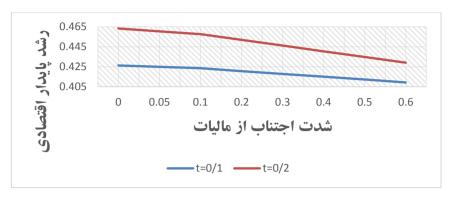
نمودار ۳. مسیر بهینه هزینههای رفاهی با در نظر گرفتن کاهش ۰/۱۵ سرمایههای انسانی و تغییرات شدت اجتناب از مالیات و ثابت بودن سایر پارامترها

٣-٤. تحليل حساسيت نرخ رشد اقتصادي پايدار به تغييرات پارامترها

در این بخش با استفاده از تغییر در میزان پارامترهای موردنیاز اقدام به تحلیل حساسیت مسیر بهینه رشد پایدار اقتصادی با توجه به تغییرات نرخ قانونی مالیات پرداخته شده است. در این قسمت میزان پارامتر استهلاک سرمایههای انسانی از ۱/۷۴۹ به ۱/۶ و میزان نرخ قانونی مالیات از ۱/۲ به ۱/۸ کاهش پیداکرده است و به این طریق اقدام به تحلیل حساسیت مسیر بهینه تعادلی نرخ رشد پایدار اقتصادی شده است.

همان طور که از نمودار (۴) مشخص است، در نرخهای مالیاتی بالا میزان رشد اقتصادی نیز بالاتر خواهد بود ولی با افزایش شدت اجتناب از مالیات سرعت کاهش رشد اقتصادی در نرخهای بالا، کمتر بوده و نمودار شیب نزولی کمتری خواهد داشت درحالی که در نرخهای مالیاتی پایین تر (۰/۱) این سرعت کاهش رشد اقتصادی ناشی از افزایش شدت اجتناب از مالیات نیز بیشتر خواهد بود.

به عبارت دیگر با کاهش نرخ قانونی مالیات از ۱٬۲ به ۰/۱ و نرخ استهلاک سرمایه های انسانی از ۰/۲ به ۰/۷ به ۶/ و با افزایش میزان شدت اجتناب از مالیات در وهله اول رشد اقتصادی کاهش خواهد یافت اما سرعت کاهش رشد اقتصادی ناشی از افزایش اجتناب از مالیات در نرخهای بالای مالیات بیشتر خواهد بود.



نمودار ۴. تحلیل حساسیت نرخ رشد پایدار اقتصادی به تغییرات پارامترها

٤. نتيجه گيري

اجتناب مالیاتی یک نوع سوءاستفاده رسمی از قوانین مالیاتی است و با یافتن راههای گریز از پرداخت مالیات در قوانین مالیاتی یا تلاش در جهت یافتن راههای قانونی بهمنظور کاهش میزان مالیات پرداختی مرتبط میباشد.انجام رفتار اجتناب از مالیات از سوی مؤدیان مالیاتی قطعاً بر میزان رشد اقتصادی کشورها اثر گذار خواهد بود ولی آنچه مسلم است اثرات این رفتار بر رشد اقتصادی کاملاً مبهم است و ممکن است در کشورهای مختلف که دارای شرایط اقتصادی متفاوتی هستند، اثرات ناهمگون و حتی معکوسی بر رشد اقتصادی داشته باشد. به عنوان مثال در کشورهایی که اقتصاد وابسته به سرمایه گذاریهای قشر پر در آمد جامعه است، با اجتناب از مالیات، میزان در آمد و پس انداز این قشر بالاتر رفته و منجر به افزایش سرمایه گذاریهای خصوصی و تبع آن افزایش تولید و اشتغال و رشد اقتصادی می شود ولی در کشورهایی که اقتصاد وابسته به سرمایه گذاریهای دولتی هستند اجتناب از مالیات از سوی اشخاص حقیقی و حقوقی منجر به کاهش در آمد مالیاتی و وابستگی هر چه بیشتر کشور به منابع طبیعی نظیر نفت می شود که با اتکا به این منابع در آمدی و نواسانت شدید قیمتی آن، می تواند منجر به افزایش تورم و کاهش رشد اقتصادی شود.از عوامل دیگری که می تواند بر رشد اقتصادی اثر گذار باشد می توان به بحث سرمایههای انسانی اشاره کرد. با انباشت سرمایههای انسانی و افزایش سطح تخصص و بالاتر رفتن بهرهوری عوامل تولید قطعاً تولید قطعاً تولید قطعاً تولید افزایش یافته و رشد اقتصادی بالا خواهد رفت ولی اگر اثرات انباشت سرمایه انسانی بر

اجتناب از مالیات و تأثیر این دو مورد بر رشد اقتصادی در نظر گرفته شود موضوع کمی پیچیده می شود و می تواند نتیجه متفاوتی را در برداشته باشد.

در این پژوهش به بررسی رابطه اجتناب از مالیات، انباشت سرمایه انسانی بر رشد اقتصادی در ایران پرداخته شد. در این راستا ابتدا یک الگوی ریاضی معرفی و با استفاده از روابط ریاضی معمول حل و مسیر بهینه اقتصادی را براساس آن حاصل شد. با استفاده از پارامترهای موردنیاز که متعلق به اقتصاد ایران هستند، کالیبره شده و مسیر بهینه اقتصادی به دست آمده است. در این پژوهش همچنین به صورت مجزا و ترکیبی به بررسی عواملی نظیر اجتناب از مالیات، اثرات کشش سرمایه های عمومی بر اجتناب از مالیات و همچنین هزینه رفاهی دولت ناشی از ایجاد یک شوک منفی در میزان سرمایه های انسانی پرداخته شد.

نتایج این پژوهش نشان می دهد که اثر اجتناب از مالیات بر رشد اقتصادی معکوس است و با افزایش شدت اجتناب از مالیات رشد اقتصادی کاهش می یابد و اثرات انباشت سرمایه انسانی و رشد سرمایه انسانی بر رشد اقتصادی در ایران مستقیم بوده و رشد اقتصادی را افزایش می دهد. همچنین یافته های تحقیق نشان می دهد که با افزایش هر چه بیشتر اجتناب از مالیات، هزینه رفاهی دولت نیز با شدت بیشتری افزایش می یابد. لذا دولت برای کاهش هزینه های رفاهی خود با سیاست های کنترلی و تشویقی، کاهش شدت اجتناب از مالیات و افزایش سرمایه های انسانی را باید اعمال کند.

منابع

رضایی، قنادی نژاد (۱۳۹۱)، "بررسی رابطه شفافیت در گزارشگری مالی و اجتناب مالیاتی با ارزش شرکتها"، پایاننامه کارشناسی ارشد حسابداری، مرکز آموزش عالی کار، واحد قزوین. صمدی، علی حسین و راضیه تابنده (۱۳۹۲)، "فرار مالیاتی در ایران (بررسی علل و آثار و برآورد میزان آن)"، فصلنامه پژوهشنامه مالیات، شماره ۱۹، صص ۱۰۶–۷۷.

رتال حاضع علوم ات اني

غلامی کیا، علیرضا و محسن فقیه (۱۳۹۶)، "تأثیر اجتناب مالیاتی بر قدرت پیش بینی سود (مطالعه موردی شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران)"، پژوهشنامه مالیات، شماره ۳۱، صص ۲۴۴-۲۲۷.

فروغی، داریوش و شکوفه محمدی (۱۳۹۲)، "بررسی رابطه بین اجتناب مالیاتی و ارزش و میزان نگهداشت و جه نقد در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران"، پژوهشنامه مالیات، شماره ۶۸، صص ۱۲۲–۱۰۱.

فتحعلیان، مریم (۱۳۹۳)، "رابطه بین قابلیت پیش بینی سود آتی و یکنواختی نرخ مالیات در شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران"، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسالمی واحد شاهرود.

محمودی، علی (۱۳۹۳)، "تأثیر اجتناب مالیاتی بر پایداری سود شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران"، پایان نامه کارشناسی ارشاد، موسسه آموزش عالی غیر دولتی غیر انتفاعی کار، تهران.

Atwood, T.; Drake, M. S. and L. A. Myers (2010), "Book-Tax Conformity, Earnings Persistence and the Association Between Earnings and Future Cash Flows", *Journal of Accounting and Economics*, Vol. 50, pp. 111-125.

Barro, R. J. and J-W. Lee (2010), "a New Data Set of Educational Attainment in the World", *NBER Working Paper*, No. 15902, pp. 1-49.

Barro, R. J. (1990), "Government Spending in a Simple Model of Endogeneous Growth". *Journal of political Economy*, Vol. 98, pp. 103-125.

Blaylock, B.; Shevlin, T. and R. J. Wilson (2011), "Tax Avoidance, Large Positive Temporary Book-Tax Differences, and Earnings Persistence", *The Accounting Review*, Vol. 87, pp. 91-120.

Braithwaite, J. (2003), Aggressive Tax Planning: Marketing Local and Global Shelters in New York, Sydeny and Melbourne, Center for Tax System Integrity, The Australian National University, Unpublished Book Manuscript.

Dawkins, C.; Srinivasan, T. N. and J. Whalley (2001), "Calibration", *Handbook of Econometrics*, Vol 5, pp. 3653-3703.

Dyreng, S. D.; Hanlon, M and E. Maydew (2009), "The Effects of Executives on Corporate Tax Avoidance", *The Accounting Review*, Vol.85, pp. 1163-1189.

Futagami, K.; Morita, Y. and A. Shibata (1993), "Dynamic Analysis of an Endogenous Growth Model with Public Capital", *The Scandinavian Journal of Economics*, Vol. 85, pp. 607-625.

Farayola, G. (1987), Guide to Nigerian Taxes, Lagos: All Crowns Nig. Ltd.

Freire-Serén, M. J. and J. P. i Martí (2013), "Tax Avoidance, Human Capital Accumulation and Economic Growth", *Economic Modelling*, Vol. 30, pp. 22-29.

Guenther, D. A.; Matsunaga, S. R. and B. M. Williams (2014), *Tax Avoidance, Tax Risk and Firm Risk*, Lundquist College of Business, University of Oregon, Eugene, Available at http://ssrn.com/abstract=2153187.

Hanlon, M., and S. Heitzman (2009), "A Review of Tax Research", *Journal of Accounting and Economics*, Vol. 50, pp. 127-178.

Huseynov, **F and B. Klamm** (2012)," Tax Avoidance, Tax Management and Corporate Social Responsibility", *Journal of Corporate Finance*, Vol. 18, pp. 804-827.

Mankiw, N. G.; Romer, D. and D. N. Weil (1992), "A Contribution to the Empirics of Economic Growth", *the Ouarterly Journal of Economics*, Vol.107, pp. 407-437.

Murphy, K. (2002), "Procedural Justice and the Australian Taxation Office: a Study of Scheme Investors", *Working Paper*, No. 50, pp. 1-46.

Oxfam(2000), Tax Havens: Releasing the Hidden Billions for Poverty Eradication. Oxfam GB Policy paper, Available at http://policy-practice.oxfam.org.uk/publications/tax-havens-releasing-the-hidden-billions-for-poverty-eradication-114611.

Johonsen, L. (1960), a Multicultural Study of Economics Growth, Amsterdam: North-Holland.

Slemrod, J. (2001), "A General Model of the Behavioral Response to Taxation", *International Tax and Public Finance*, Vol.8, pp. 119-128.

